

[Kjær Rasmussen.]

ministeren her i dag forsøger på at bilde os ind, at NATO er et egnet instrument til bekæmpelse af skadevoldende handlinger.

Jeg regner ikke med, at NATO vil bekæmpe den forurening, der hedder fascisme, det vil jeg gerne have lov til at tilføje med det samme. Men der var en ting, som vi ikke rigtig fik at vide af udenrigsministeren: Hvad er årsagen til, at NATO bedre kan løse disse forureningsopgaver end de organer, vi allerede har? Det fik vi ikke rigtig noget svar på her i dag.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Spørgsmålet lød, hvilke oplysninger jeg kunne give om disse bestræbelser, og det har jeg besvaret. Det ærede medlems foredrag om NATO og hans forskellige insulterende bemærkninger om, hvad jeg prøver at bilde folketinget ind eller lignende, kan jeg ikke se kan komme spørgsmålet eller besvarelsen ved.

Når der videre bliver sagt noget om, hvad det ærede medlem tror eller ikke tror, skal jeg ganske afholde mig fra at blande mig i det. Jeg har ikke sagt, at NATO bedre end andre organisationer kunne gøre det, men der er så mange problemer her, at der er rigelig plads til sideløbende initiativer, og vi deltager i dem fra dansk side først og fremmest inden for OECD, men også inden for en række andre organisationer. De strider ikke mod hinanden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holst* til undervisningsministeren:

„Hvorledes agter ministeren at etablere den harmonisering af uddannelserne på teknika og Danmarks Ingeniørakademi, som blev anbefalet i betænkning nr. 502 i 1968?“

Skriftlig begrundelse:

Udvalget, der blev nedsat under den forrige regering, fik til opgave at belyse forholdet mellem de tre eksisterende ingeniørudannelser og mulighederne for en yderligere harmonisering af disse. Udvalget anbefalede i betænkningen, at „Danmarks tekniske

højskole indretter sig efter A-målsætningen, mens Danmarks Ingeniørakademi og teknika indretter sig efter B-målsætningen“. A-uddannelsen skulle sigte mod dybtgående teoretisk indsigt og teknisk-videnskabelig forståelse og mod erhvervelse af færdigheder af praktisk ingeniørmæssig betydning. B-uddannelserne skulle primært sigte mod færdigheder af praktisk ingeniørmæssig betydning og mod at gøre de studerende egnede til at have det tekniske og ledelsesmæssige ansvar for tilpasning og anvendelse af den teknisk-videnskabelige forskning.

Udvalget fandt så store ligheder mellem uddannelserne på teknika og Danmarks Ingeniørakademi, „at bestræbelser for at opnå yderligere harmonisering af uddannelserne bør iværksættes“.

Overvejelserne omkring de tekniske uddannelser er så vigtige såvel for de uddannelsessøgende som for samfundet og erhvervslivet, at de absolut ikke må gå i stå eller afspores.

Såfremt ministeren mener, der er uafklarede problemer i hele spørgsmålet om disse to ingeniørudannelsers koordinering, således at udvalgets anbefalinger vanskeligt kan realiseres, er det ønskeligt, at dette tilkendes gives. Er der tale om manglende undersøgelser, bør det nødvendige udvalgsarbejde snarest sættes i gang.

Med spørgsmål tager sigte på at få en tydelig tilkendegivelse fra ministeren om koordineringsspørgsmålet. På et spørgsmål fra hr. K. B. Andersen den 4. juli 1968 svarede ministeren bl. a., at undervisningsudvalget ville blive holdt underrettet om overvejelser om betænkningen. Men til trods herfor er det ikke lykkedes at få klare retningslinjer for, hvad ministeriet agter at gøre for at fremme harmoniseringen.

Holst: Vi fik i 1957 en ny uddannelse til ingeniør her i landet, det var de såkaldte akademiingeniører, der dengang blev født. Begrundelsen for den nye uddannelse var ikke noget klart formuleret ønske hverken fra erhvervslivet eller fra industrien, men bundede i, at der var vanskeligheder med at optage alle de uddannelsessøgende, der havde et ønske om at komme ind på Danmarks tekniske højskole. Et forslag om at